

[Mette Madsen]

ne. Der har været mange ord til eftertanke også fra anden side. Der har været talt om familiens ansvar, der har været talt om de ting, der er blevet sagt om straf og dens virkning.

Hr. Wilhjelm sagde også nogle ord til eftertanke i det, han sagde om børnemishandlingerne. Men derudover var jeg meget uenig i mange af de ting, hr. Wilhjelm sagde. Hr. Wilhjelm mente, at mere politi ville optrappe volden. Jeg har den modsatte mening, at det netop har en præventiv virkning, og at en hurtig retsforfølgning og strenge straffe også har en præventiv virkning. Ved denne præventive virkning undgår man også, at en masse unge mennesker ryger ind i fængslet og oplever det, som hr. Wilhjelm så rigtigt siger måske i nogle tilfælde kan være til skade for de unge. Jeg tror nu ikke meget på det. Jeg tror meget på resocialisering og det arbejde, der gøres ude omkring i fængslerne. Jeg mener også, at en voldsmand skal have en fair behandling, og at han skal resocialiseres, men jeg vil godt slutte denne debat med at citere den svenske forfatter Birger Malmberg, der sagde: glem ej ofrets pine af idel iver for at tækkes tyrannen.

Hagen Hagensen (KF):

Sjældent har vel en debat bredt sig over så bredt et felt, som denne debat har gjort det i dag. Der er kommet mange gode ting frem, men jeg må erkende, at jeg synes, mange af dem ligger i udkanten af for ikke at sige ovre på den anden side af det, som jeg i hvert fald har opfattet lå i forespørgslen, volden i det samfund, vi lever i.

Når jeg vil gøre nogle enkelte bemærkninger, skyldes det sådan set netop, at man er gået så vidt ud, ikke bløt i hjørnerne, men vel uden for hele kredsen af det, vi egentlig skulle drøfte. Det er lykkedes, hvad fru Mette Madsen allerede har nævnt, for fru Lone Dybkjær at få markeret, at eventuelle foreslåede raketudskiftninger i NATO kan være med til at optrappe volden herhjemme. Jeg tror ikke derpå.

Den anden ting, jeg vil nævne, er hr. Wilhjelm vist i øvrigt meget tankevækkende indlæg, som jeg meget gerne vil læse og vende tilbage til senere, men det viste en ting for mig, at begrebet vold for mig er noget helt, helt andet end hr. Wilhjelm's voldsbegreb.

Derfor kom der måske også noget helt andet ud af hr. Wilhjelm's indlæg end det, jeg egentlig synes passede ind i denne debat. Må jeg bare drage en enkelt ting frem, så skal jeg standse dermed. Når man kan finde på at sige, at fordi et medlem af dette ting giver sin mening til kende om et eller andet forhold og der derefter sker det, at en dreng bliver stukket ned nogle dage efter i en forlystelsespark af nogle andre, som antagelig ikke har læst, hvad dette medlem af tinget har skrevet og sagt, skulle medlemmet have ansvaret for den vold, der blev begået her, så er vi nået ud over den evne, jeg har til at fatte tingene, og den forbindelse, de skal have med hinanden.

Så vil jeg godt i øvrigt takke ministeren for de positive ting, der er blevet sagt, og det gælder ikke mindst bemærkningerne om ordensmagten. Jeg forstår vel, at der er grænser for, hvordan vi kan få udvidet den til alles betryggelse, men jeg vil dog have lov til at pege på, at det måske nok var rigtigt – og det kunne vi se at få penge til, selv om det kniber dermed – om man kunne oprette en politiskole til og placere den i Jylland. Jeg tror, det ville være gavnligt, om man uddannede politifolk både derovre og herovre og byttede dem ud, så de lærte lidt af tonen i de forskellige landsdele at kende. Det kunne måske også have en gavnlig indvirkning på voldstilfælde.

Må jeg til sidst sige, at advokat Rothenborg siger i sin bog »Vægten og sværdet«, at han ikke tror på straffens virkning. Det er der mange af os der egentlig heller ikke gør. Vi ville gerne sætte noget andet i stedet for at berøve folk deres frihed, men foreløbig har vi, og jeg vil gerne føje til desværre, ikke andet. Drejer det sig om voldssager, er vi nok nødt til at gøre brug af det stadig væk, selv om jeg ser hen til den tid, hvor vi også på dette felt, i hvert fald for førstegangsovertrædelser, kunne finde frem til anvendelse af alternative strafformer, der markerede, at der var en sanktion, men som til gengæld ikke lagde så hårdt beslag på den personlige frihed, som en frihedsberøvelse i øvrigt gør det. Jeg håber på, at vi kan nå dertil. Hvornår det bliver, ved jeg ikke.

Jeg mener til slut at kunne sige, at der har været fælles vilje til under denne debat at finde frem til at gøre noget for at modvirke den vold, som vi vel alle har erkendt, om